

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. K.**, bývajúceho v Z., zastúpeného JUDr. G. S., advokátkou v N., proti žalovanému **S.**, a.s. so sídlom v B., **o zaplatenie 1 064,33 Eur (32 064 Sk) s príslušenstvom a iné**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 45 C 99/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. mája 2003 sp. zn. 3 Co 154/2007, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 22. januára 2007 č.k. 45 C 99/2006-66 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 32 064 Sk (1 064,33 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne od 1. mája 2003 až do zaplatenia titulom náhrady za nevyplatené výkonnostno-osobné odmeny za 20 mesiacov, zaplatenia 15 566 Sk (516,69 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 1. januára 2005 až do zaplatenia titulom náhrady za rozdiel v priemernom zárobku pri výplate odstupného a zaplatenia 1 603 Sk (53,20 Eur) d., a.s., titulom náhrady za sumu, ktorá mu chýba v doplnkovom dôchodkovom poistení. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd prvého stupňa takto rozhodol, keď vychádzajúc z ustanovení § 118, § 119 Zákonníka práce (v znení účinnom do 31. júna 2004), kolektívnych zmlúv a vykonaného dokazovania mal za to, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalobcovi nevznikol právny nárok na vyplatenie výkonnostno-osobnej odmeny, ani nárok na vyplatenie ďalších ním požadovaných peňažných plnení. Poukázal na to, že mzdové podmienky žalobcu upravovala kolektívna zmluva (bod 4 pracovnej zmluvy), v zmysle ktorej výkonnostno-osobná odmena tvorí nenárokovateľnú časť

mzdových nárokov zamestnanca. Podľa názoru súdu prvého stupňa i pri splnení predpokladov na priznanie výkonnostno-osobnej odmeny, zamestnancovi nevzniká oprávnenie na súdnu pomoc pri uplatňovaní práva, súdnu vymáhateľnosť práva. Priznanie ďalších uplatnených nárokov súviselo od posúdenia dôvodnosti nároku na vyplatenie výkonnostno-osobnej odmeny a keďže nárok žalobcu na jej vyplatenie nie je dôvodný, súd zamietol žalobu žalobcu aj v ostatných častiach. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 14. mája 2009 sp. zn. 3 Co 154/2007 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa ako aj s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré spĺňa požiadavky zákonom stanovené (§ 157 ods. 2 O.s.p.); rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., nakoľko sa mu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred odvolacím súdom, ktorý rozhodol bez nariadenia pojednávania a bez vykonania dokazovania ním navrhnutého a tiež, že dokazovanie nebolo vykonané súdom prvého stupňa v súlade s ustanovením § 132 O.s.p.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť, z dôvodu jeho oneskoreného podania a z dôvodu jeho neprípustnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátkou, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie napáda rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je prípustné,

ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo ak smeruje proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejedná sa ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné, sa dovolací súd zamerá predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľ v dovolaní namietal.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom jeho práv a právom chránených záujmov. Zo spisu však nevyplýva, že by súdy v prípade žalobcu nerešpektovali niektoré z týchto práv.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2011 na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v tomto znení, môže odvolací súd rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

V prejednávanej veci nejde o žiaden prípad taxatívne uvedený v ustanovení § 214 ods. 1 O.s.p., pre ktorý by bol odvolací súd mal povinnosť (zo zákona) nariadiť pojednávanie. Odvolací súd preto postupoval v súlade so zákonom, keď prejednal odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Uvedený postup odvolacieho súdu preto nemohol mať za následok procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

K námietke dovolateľa ohľadne nevykonania ním navrhnutého dokazovania v potrebnom rozsahu, treba uviesť, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov konania a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom (porovnaj R 37/1993), pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná.

Pokiaľ žalobca v dovolaní namieta, že súd prvého stupňa nepostupoval v súlade s ustanovením § 132 O.s.p., dovolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 132 O.s.p. platí, že dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (porovnaj R 42/1993).

Vzhľadom na uvedené dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238

O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobcu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, keďže žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2012

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková